

[Patursson.]

jeg som valgt af Lagtinget til at repræsentere Færøerne i dette høje Ting har Hensyn at tage til et Lagtingsflertals Vedtagelser. Dette er rigtigt nok, og den højtærede Minister vil i det her foreliggende Tilfælde kunne paavise, at han loyalt har fulgt Lagtingsflertallets Vilje. Saa langt kan jeg imidlertid i dette Tilfælde ikke bøje mig. Jeg skal slet ikke komme ind paa de Forhold, der har medført, at Lagtingets Flertalsparti har indtaget den Stilling at lovfæste vort eget Sprog som et mindreværdigt Sprog i vort eget Land. Men jeg skal tillade mig at erindre om, at det snart er to Aar siden, det foreliggende Lovforslag blev vedtaget i Lagtinget, og at Udviklingen i Retning af Erkendelse af egne nationale Værdier for Tiden gaar saa hurtigt for sig paa Færøerne, at jeg er klar over, at det, som et knebent Flertal vedtog for 2 Aar siden i sprogetstridig Retning, vilde blive nedstemt efter et kommende Nyvalg, selv om dette Nyvalg blev udskrevet allerede nu til Foraaret.

Jeg lægger en ganske overordentlig stor Vægt paa Bestemmelsen i Punkt 42. Jeg kan ikke under nogen som helst Omstændighed nu i den saakaldte nordiske demokratiske Tidsalder samtykke i, at mit eget Folks Modersmaal skal være ugyldigt som Retssprog i mit eget Fødeland.

Justitsministeren (Zahle): Det ærede Medlem overdriver, naar han udtaler, at hans Modersmaal skal være ugyldigt paa Færøerne som Retssprog. Det er det jo ikke; man kan godt komme til at tale Færøsk i Retten. For den danske Rigsdag forekommer det mig ikke, der kan være nogen Grund til at gaa videre, end Lagtinget paa Færøerne er gaaet i denne Henseende, og jeg mener derfor, at det er fuldt forsvarligt at vedtage dette Lovforslag uforandret.

Patursson: Det er ganske rigtigt, hvad den højtærede Justitsminister siger, at der kan gøres Undtagelser, at der i visse Tilfælde kan tales Færøsk for Retten paa Færøerne. Det skal altsaa høre til Undtagelserne, at vort eget Sprog skal nyde almindelig menneskelig Ret i sit eget Land. Jeg siger ikke dette for at rette nogen som helst

Bebrejdelser mod den højtærede Minister, det være langt fra. Men der er andre Forhold end akkurat dem, der kommer til at foreligge ved et Retsmøde. Naar der staar, at Retssproget er Dansk, er man faktisk, hvis Administrationen fastholder det — og særlig hvis Administrationen er meget aggressiv med Hensyn til sin Fastholden —, derved afskaaret fra Retsgyldigheden af alle paa Færøsk affattede Dokumenter.

Jeg maa maaske med Formandens Tilladelse have Lov til at fremdrage blot et eneste Eksempel, saa at ærede Medlemmer af det høje Ting kan forstaa, hvordan Forholdet ligger.

Under Jordudskiftningen paa Færøerne var der i 1931 en Udskiftning i Vestmanhavn. Lagtinget havde indstillet og Ministeriet bifaldet, at der blev ansat en færøsk Udskiftningsformand. De paagældende Jordbesiddere i Vestmanhavn anmodede Udskiftningskommissionen om, at denne benyttede Bøndernes eget Sprog under Udskiftningen. Udskiftningskommissionen forelagde Sagen for Landbrugsministeriet, men Landbrugsministeriet nægtede at gaa ind herpaa og bestemte, at baade Protokollen og alle Skrivelser til Kommissionen skulde være affattede i det danske Sprog, altsaa ikke i Bøndernes Sprog. Sagen blev forelagt Lagtinget, og Lagtinget mente, at Kommissionen havde Ret til at betjene sig af vort eget Sprog. Udskiftningsformanden indkaldte saa Jordejerne til Udskiftningsmøde, og Indkaldelsen var paa Færøsk. Amtmanden indberettede nu til Landbrugsministeriet, at dette var en ulovlig Indkaldelse, da færøsk Sprog ikke havde Retsvirkning. Ministeriet gav Amtmanden Medhold, hvilket vil fremgaa af følgende Uddrag af Landbrugsministeriets Skrivelse af 27. Maj 1931 til Amtet, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse — det er et offentligt Dokument, der har været fremlagt i Lagtinget, jeg skal blot citere en Del af det.

„... I Skrivelse af 15. f. M. har Amtet indberettet, at Formanden for Udskiftningskommissionen for Vestmanhavn Bygd, E. Husgard, anvender færøsk Sprog ved skriftlige Udfærdigelser, og navnlig henledet Ministeriets Opmærksomhed paa, at den i Henhold til Udskiftningslovens § 9 i „Dimalætting“ indryk-